

[Indenrigsministeren.]

2¼ pCt. Jeg maa sige det ærede Medlem, at det forundrer mig en Smule; for naar han ved at gaa ned til 2¼ pCt. erkender, at her kan han ikke tage med den haarde Haand, her er Forhold til Stede, som han til syvende og sidst ikke har Ret til at gribe ind i, saa synes jeg, at det ærede Medlem burde have undladt at røre ved saadanne Ejendomsbesiddere. Og det ærede Medlems Stilling til disse Personer er saa meget mærkeligere, som denne Regel, som jeg her har citeret — og som muliggør, at Ejeren kan slippe med de 2¼ pCt. —, den skal ikke gælde for alle Ejendomsbesiddere i den Situation, hvor de selv bebor deres Ejendom, og hvor „en stedfunden Grundværdistigning“, dette mærkelige Udtryk! — konstateret er det altsaa ikke, at der er en Grundværdistigning; men man skønner, at den er der; jeg synes, det er et lidt uheldigt Udtryk, dette „en stedfunden Grundværdistigning“ —, men altsaa, hvor en stedfunden Værdistigning ikke ledsages af forøget Udbytte af Ejendommen. Det er nu ikke alle Ejere, der sidder saadan i det, som det ærede Medlem og Medforslagsstillerne vil vise Mildhed overfor, nej, det er kun dem, hvis Ejendommens Areal kun er 1000 m² og Grundværdien højst 10 Kr. pr. m². Endvidere kræver det ærede Medlem, at der i den Bygning, der staar paa Grunden, kun maa bo een Familie. Det er dog ganske besynderligt med det ærede Medlems saa velkendte Interesse for Tilvejebringelse af Boliger til dem, der er i Boligtrang, at saa saare en Person, som opfylder disse højst besynderlige Betingelser, som det ærede Medlem her har opstillet, vilde indrette sig saaledes, at en anden kunde flytte ind i hans Ejendom, saa er det ærede Medlem der straks med sine 4½ pCt. og siger: Nej, vil du gøre dette samfundsskadelige at skaffe Bolig i din Ejendom for en Familie til, saa slipper du ikke for de 4½ pCt.; saa har du mistet min Bevaagenhed. Nu slipper du ikke med de 2¼, nu skal du af med de 4½ pCt. Jeg ved ikke, hvorfor det ærede Medlem gør denne Indskrænkning i sin Hensynsfuldhed overfor saadanne Ejendomsbesiddere, som vel har faaet Vurderingsmændenes Skøn om en indtraadt Værdistigning af den Jord, hvorpaa Huset ligger, men som ikke har haft nogen som helst Mulighed for at udnytte Ejendommen bedre eller skaffe øget Indtægt af den, hverken paa den ene eller den anden Maade.

Mærkelige er ogsaa det ærede Medlems Bestemmelser om Adgang til at yde Henstand. Der skal kunne gives Henstand

med Betalingen af Grundværdistigningsskylden for Ejendomme, hvor Grundværdistigningen staar i et væsentligt Misforhold til Grundværdien i 1927, og hvor Aarsagen hertil ikke maa søges hos Ejeren, idet Forhold, som han ingen Indflydelse har paa, hindrer ham i en økonomisk bedre Anvendelse. Hvis det er Tilfældet, kan vedkommende Ejer faa Henstand. Ja, jeg ved egentlig ikke, hvorfor den vedkommende Ejer yderligere skal beskattes; jeg ved ikke, hvilken yderligere Beskatningsevne der egentlig kan paavises hos den vedkommende. Jeg skønner ikke rettere end, at naar et saadant Forhold konstateredes, burde der ikke være Tale om Henstand, saa burde der være Tale om Fritagelse. Naar man skønner, at den vedkommende bliver i Stand til at udnytte sin Ejendom paa en gunstigere Maade, naar man skønner, at den Værdistigning, som man har anset for indtraadt, kunde udnyttes, at det kunde manifesteres, at den vedkommende gennem en anden Udnyttelse af Ejendommen end den hidtidige kunde gøre den mere indtægtgivende — nu vel, saa forstaaer jeg endda, at man siger: Dette er muliggjort ved de Forhold, som knytter sig til den Jord, hvorpaa du har opslaaet dit Bo, og deraf skal du betale, for saa vidt Stigningen ikke skyldes din egen Arbejds- eller Kapitalindsats — det kunde jeg forstaa. Men at man vil give Manden Henstand med en Ydelse, som han i Virkeligheden ikke besidder Grundlag for at præstere, og i hvert Tilfælde kun vil give denne Henstand i 20 Aar — saa skal den vedkommende altsaa betale, selv om det eventuelt skal koste Realisation af hans Ejendom —, det synes mig at være en højst besynderlig Bestemmelse. Jeg mener, at vil man gaa videre frem ad disse Veje, selv om man ikke vil gaa saa vidt, som det ærede Medlem ønsker, burde dog de Bestemmelser, som det ærede Medlem og hans Medforslagsstillere har nedlagt i § 12, have en betydelig mere vidtgaaende Udformning i Retning af Fritagelse for saadanne Personer, som her er Tale om.

Jeg skal, som sagt, ikke i øvrigt komme ind paa de enkelte Bestemmelser i Lovforslaget og heller ikke paa de Bemærkninger, som det ærede Medlem Hr. Holdgaard har gjort om, hvilken Betydning en saadan voldsom Nybeskatning af Jorden vil have i Retning af Fremme af en god og ensartet Vurdering. Det ærede Medlem har ogsaa været inde paa dette i sin Omtale af Sagen i Dag og har bl. a. henvist til en Udtalelse af det ærede Medlem Hr. Pinholt ved Behandlingen i 1926 af Lovforslaget om Be-